

4de Valgkreds (Clausen) for hans anbefaling for Lovforslaget. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at det, som ligger til Grund for Lovforslaget, er den Betragtning, at saa længe de sukkerproducerende Lande, som vor indenlandske Sukkerproduktion væsentlig maa konkurrere med paa vort daglige Marked, betale en Udførselspræmie for deres Sukker, saa arbejder i Virkeligheden vor indenlandske Sukkerproduktion under et Tryk. Her er ikke Spørgsmaal om særlig Beskyttelse for den indenlandske Sukkerproduktion; her er kun Tale om at sætte den indenlandske Sukkerproduktion under lige Vilkaar med den fremmede, som konkurrerer paa vort Marked. Det er det Spørgsmaal, det her dreier sig om. Det forekommer mig at være saa simpelt, at det ikke behøver nærmere Forklaring, at, naar Tolden paa Sukker er, lad os sige, 9 Ore, og det Land, der producerer Sukker og indfører det her, giver en Udførselspræmie af 1 Ore, bliver Tolden, som Sukkerproducenten betaler, i Virkeligheden kun 8 Ore. Den Sag forekommer mig at være saa simpelt, som mulig. Naar altsaa vor indenlandske Accise, den Afgift, der hviler paa det indenlandske Sukker, er beregnet paa at skulle svare til den Told, som de fremmede Sukkere betale, saa forekommer det mig at være aldeles klart, at naar den forlangte Told kun nominelt svarer dertil, men reelt er 1 Ore mere derved, at der gives en Udførselspræmie, er Forholdet forrykket, og Forslaget gaar kun ud paa at retablere Forholdet. Saa længe der har været Tale om Bestatning af den indenlandske Sukkertilvirkning her, tror jeg, at man altid har villet hævde, at man ikke skulde opmuntre denne Industri ved en særlig Beskyttelse. Første Gang, der kom et Lovforslag frem om dette Emne gif man ud fra, at dansk Sukker vilde være stillet lige med det fremmede paa det indenlandske Marked, naar Afgiften, der svaredes, nedjattes med 4 pCt. Et Par Aar efter blev disse 4 pCt. forhøiede til 8 pCt., men vel at mærke, disse først 4, siden 8 pCt. blev ikke indrømmede den indenlandske Sukkerproduktion for at begunstige den i Konkurrencen med det fremmede Sukker, de blev indrømmede, dels fordi man gjorde gjældende, at disse Roesukkere ikke havde samme Raffineringsværdi som de fremmede Sukkere, navnlig Kolonialsukkeret, og dels som et Bederlag for den Told, som den indenlandske Sukkertilvirkning indirekte maatte svare ved Afgiften af Kul. Venkel i det Hele af Hjælpe-midlerne til Produktionen. Tanken var altsaa ikke den, at man vilde fremhjælpe den nye indenlandske Produktion ved en ligefrem

Beskyttelse lige overfor Udlandet. Tanken var kun den, at man vilde sætte den under lige Vilkaar, da det mere og mere traadte frem, i hvilken Grad de fremmede Sukkere, som konkurrerede her, vare begunstigede ved Udførselspræmier, der bleve betalte i deres eget Land. Fra den Tid af, da dette traadte klart og tydeligt frem, er det, at man forsøgte at bøde paa dette Forhold ved at nedjætte Afgiften af det indenlandske Sukker i Lighed med eller omtrentlig med det samme Beløb, som de fremmede Udførselspræmier udgjorde. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) — dersom jeg forstod ham ret — blandt Andet indvendte mod det foreliggende Lovforslag, at det var en stuftevis Toldreform, medens man maatte ønske, at den fuldstændige Toldrevision kunde komme tilstede, skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig, at dette Lovforslag ikke har det Allermindste at bestille med en almindelig Toldrevision — ikke det Mindste. Dette er kun en midlertidig Lov, en Lov som kun skal virke saa længe som den Narjaag, der har fremsaldt Lovforslaget, er tilstede. Man har forudsat, at de Par Aar, indtil den 31te Marts 1892, vilde være en passende Virketid for Loven, men det er selvfølgelig, at dersom Forventningerne om, at Sukkerpræmierne ere ophørte til den Tid, ikke slaa til, vil der være Anledning til at forlænge Lovens Virksomhed. Men den har efter hele sin Natur aldeles ikke Karakter af og har ikke Noget at gjøre med Spørgsmaalet om en almindelig Toldreform. Selv om vi vedtage imorgen en ny almindelig Toldtarif, vil der alligevel lige saa fuldt være Brug for dette Lovforslag som i dette Dieblif. Hvorvidt det ærede Medlems Forudsætning, at de Toldreformer, som kunde ventes foreslaaede af Regjeringen i denne Samling, ere udtømte med dette Forslag, er rigtig, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det turde vel hævde, at selv om man ikke kom til en alvorligere Drøftelse i denne Samling af en almindelig Toldrevision, kunde der alligevel være Anledning til at bringe mindre Spørgsmaal, Tolden vedrørende, frem. Jeg skal her blot nævne det, som maatte ikke er Flertallet af de Herrer ubefjendt, at der for et andet meget væsentligt, meget betydeligt indenlandsk Produkt, gjor eller har gjort sig lignende Forhold gjældende som for Sukkeret, nemlig Melet. Ogsaa det fremmede Mel har nu i Virkeligheden faktisk en Udførselspræmie, saaledes at vore egne Melmøller ere stilleden ugunstig i Konkurrencen her paa vort indenlandske Marked. Dette Forhold er ikke saa gammelt; det hidrører jo fra den